
FRANCESCO (nu FELLOW)

Ålder: 3 år (2005)
Kön: Hane
Höjd: 56 cm
Längd: 58 cm
Hals: 52 cm
Vikt: 25 kg
Kastrerad: Ja

Bakgrund: [Adoptionsinformation](#)
Bilder: [Från Rumänien](#)
Film: ---

Intresseanmälan: ---
För mer information: ---

Ankom Sverige: 2005-08-07
Bilder ankomst: [Från Arlanda](#)
Bilder: [Från Sverige](#)
Text: [Från Sverige](#)

Facebook: [f Dela på Facebook](#)
Tipsa: ---

Francesco räddades från ett slumområde där det fanns överhängande planer på att förgifta de kringströvande hundarna. Eftersom man snabbt varseblev hans charmiga personlighet har han fått kvarstanna i hägnets trygghet.

Francesco är en 3-årig hane med goda karaktärsegenskaper som gjort honom mycket omtyckt. Han är lugn och balanserad och håller sig helst nära människorna som finns i hans närhet. Francesco är tystlåten, vänlig och tillgiven, en hund som överöser besökande med pussar och glädjebetygelse. Han trivs bra med andra hundar.

Bilder från Rumänien

Ankomstbilder från Arlanda

Albertina och Francesco

Buck och Francesco

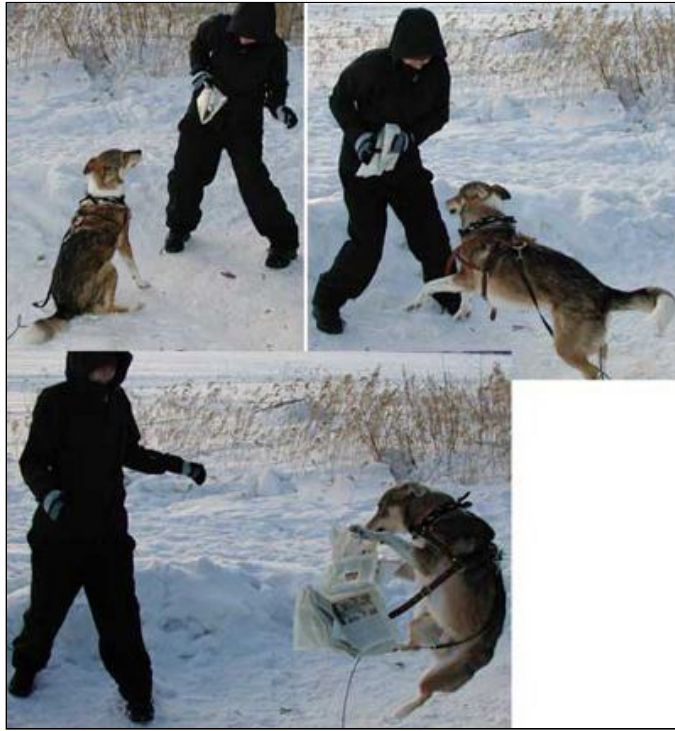
Bilder från Sverige

Fellow och Tazza

2006

Text från Sverige

2005: Efter många om och men så anlände vi till slut till Umeå flygplats och ännu en gång på bara några timmar fick Fellow kliva ut ur sin flygbur in i en helt ny värld. Skrämmande var det men lugnet behöll han, även om han inte tog många steg! Det var bara att börja bära. Hans snälla bedjande ögon får en att smälta! Han var, och är fortfarande då det inte gått många dagar än, väldigt väldigt mager. Han är mycket ranglåg så det är troligt att de andra hundarna i hundhägnet har tagit hans mat.

Väl hemma hämtade vi ut min gamla hund, Tazza, en collietik på 9 år och tog ut dem på en promenad. Första mötet gick bra, de nosade på varandra och sen så var det inte mer med det. När det sedan var dags att sova så la de sig i var sin del av rummet och sedan flyttade ingen av dem på sig på hela natten!

Nästa dag gick också bra, Tazza och Fellow är båda mycket ranglåga och osäkra på andra hundar (Fellow är täckt med små sår, han har kanske blivit "mobbad" av de andra hundarna i hägnet). De två ignorerade varandra mest hela dagen men sedan fick Tazza nog. Det går alltid bra ute på promenaderna men hon var inte det minsta lycklig över den nya "inkräktaren" i hemmet. Hon morrade och gjorde utfall mot honom, Fellow svarade ibland eller gick undan, men inget slagsmål utbröt. Fellow fick vackert stanna i hallen, för längre in i lägenheten fick han inte gå för Tazza!

Här började vi bli lite oroliga för vad som skulle hända sedan, skulle det bli värre och skulle det sluta i slagsmål? Vad skulle vi ta oss till då? I tre dagar tassade vi runt dem och undvek att komma för nära, för så fort Tazza trodde sig få stöd från oss (mig eller min syster Stini) så gjorde hon utfall mot stackars Fellow som dock inte verkade ta det så hårt, han låg lugnt och avslappnat och sov mest hela tiden. Jag är mycket imponerad av denna lilla magra hund!

Idag har det gått fem dagar och till min stora lättnad börjar saker och ting gå bättre! De sover båda två i min säng och inga utfall har ägt rum än så länge idag! Det känns hoppfullt. Förhoppningsvis har Tazza förstått att hon inte har vårt stöd i sin utfrysningsskampanj eftersom vi lämnade det upp till dem att lösa situationen själva.

Nu lite mera om Fellow. Han är världens myshund och vill inget hellre än att ligga tätt tillsammans och bli klappad. Han söker kontakt så fort man sätter sig ner, det kommer bli väldigt intressant att börja träna så smått med honom!

Han har varit rumsren från första stund och inte ett ljud har han sagt. Jag undrar hur han låter =) Han äter väldigt bra och vi ökar försiktigt mängden energifoder så att han förhoppningsvis lägger på sig en hel del kilon nu innan vintern! Han går i koppel utan problem, både sele och halsband går bra. När han vill leka så sätter han i väg i hundranittio tills linan tar slut, då vänder han på en femöring och rusar vidare åt andra hållet. Jag har aldrig varit med om en så snabb hund! Han vet dock inte alls vad han ska göra med en leksak eller ett tuggben och jaga bollar har han inte förstått sig på ännu i vart fall.

Jag är mycket imponerad av Fellow's stora lugn och hur oberörd han är i alla dessa nya situationer med alla ljud och saker som händer kring honom. Han behövde bara fundera några minuter innan han gick upp i trapphuset, samma sak när vi skulle gå över en bro. Han tittar hur Tazza gör och funderar en liten stund, sedan så är det inga problem! Att vara själv har han inga problem med heller, han gör som Tazza, lägger sig och sover tills man kommer tillbaka!

Trots Tazzas kalla mottagande så går han gärna inte ut utan henne. Han tycker nog det är tryggt att ha henne med för han spanar in hur hon gör och reagerar för att på så sätt avgöra om det är något han borde vara rädd för. Det är väldigt skönt att Tazza är så lugn och oberörd, jag tror det har gjort att han snabbt skaffat mera självförtroende. När han t ex till slut gick över bron efter att Tazza oberörd gått runt och nosat på den så har han inte tvekat en enda gång att gå över andra broar eller ut på bryggor.

Nu hoppas jag bara att de båda försätter att acceptera varandra och att dessa framsteg håller i sig!

Många kramar och hälsningar från Charlotta och Stini, med Tazza och Fellow!

2006: Here is a report from Fellow's family in Umeå!

It has been a while since my last report, so I think it's about time. Almost a year later, I'm so happy that I picked Fellow!

Everything is going great between Fellow and the old dog Tazza. No fighting apart from when it comes to potentially eatable things, then Tazza wants to have it all. Fellow however has no problems with letting her have her way! As long as one pats him, he is happy!

Fellow has experienced a lot of new things. We have been on daytrips such as walking across the frozen lake at Nydala, and we have travelled a lot all over the country by train when I go to visit my parents in Varberg or my boyfriend in Uppsala. Of course the dogs always come with me wherever I go!

Fellow charms everyone who comes in his way. He looks at everyone with his begging brown eyes wanting them to pat him. If nothing happens, he pushes lightly with his nose on their hands. Who can resist that?

Fellow is however very uncertain with other dogs and wants to assert himself with his hackles on end and roaring when other dogs approach me and Tazza. He is calmer if he is on his own. His biggest interests are to chase cats, squirrels and birds (therefore he can not run freely).

His favourite place is on the balcony where he lies, watching and sleeping most of the day.

I send some photos as well. Fellow and Tazza gnawing on their bones (but Fellow picked a tree branch instead). Also some pictures from the winter's outings. Fellow and I playing with a newspaper, he jumps up to catch it in the air and then he happily tears it to pieces!

Take care out there! /Charlotta with Fellow & Tazza (photos by Christina Engberg Hydén)